

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, augstajam pārstāvim kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Kwarteta īpašajam sūtnim Tuvajos Austrumos, Palestīniešu pašpārvaldes prezidentam, Palestīniešu likumdošanas padomei, Izraēlas valdībai un Knesetam.

Īpaša vieta bērniem ES ārējās darbībās

P6_TA(2009)0060

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par īpašu vietu bērniem ES ārējās darbībās (2008/2203(INI))

(2010/C 76 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 5. februāra paziņojumu “Īpaša vieta bērniem ES ārējās darbībās” (COM(2008)0055),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2008. gada 5. februāra darba dokumentu “Bērni avārijās un krīzes situācijās” (SEC(2008)0135),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2008. gada 5. februāra darba dokumentu “Eiropas Savienības rīcības plāns par bērnu tiesībām ārējās darbībās” (SEC(2008)0136),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 9. aprīļa paziņojumu “ES — globālais partneris attīstības jomā; progresa paātrināšana Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanā” (COM(2008)0177),
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 26. maija secinājumus “Bērnu tiesību veicināšana un aizsardzība Eiropas Savienības ārējās darbībās — humānās un attīstības politikas aspekti”,
- ņemot vērā Eiropadomes 2008. gada 19. un 20. jūnija secinājumus,
- ņemot vērā ES pamatnostādnes par bērnu tiesību veicināšanu un aizsardzību, ko Padome pieņēma 2007. gada decembrī,
- ņemot vērā ES pamatnostādnes par bērnu izmantošanu bruņotos konfliktos, ko Padome pieņēma 2003. gada decembrī, kā arī to 2008. gada jūnija atjauninājumu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada maijā izdoto Pārbaudes protokolu par bruņotu konfliktu ietekmē nonākušu bērnu aizsardzības iekļaušanu Eiropas drošības un aizsardzības politikas (EDAP) darbībās,
- ņemot vērā ANO Bērnu tiesību konvenciju (CRC), kuru ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 1989. gada 20. novembrī, un tās fakultatīvos protokolus,
- ņemot vērā ES darba kārtību attiecībā uz Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM), kuru Padome pieņēma 2008. gada 18. jūnijā,
- ņemot vērā ANO rezolūciju Nr. 1612 (2005) par bērniem un bruņotiem konfliktiem, ko ANO Drošības padome pieņēma 5235. sanāksmē 2005. gada 26. jūlijā,

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Starptautiskās darba organizācijas konvenciju Nr. 138 par minimālo vecumu (pieņemta 1973. gada 26. jūnijā Ženēvā) un konvenciju Nr. 182 par smagāko bērnu darba veidu aizliegšanu un tūlītēju darbību to izskaušanai, kas pieņemta Ženēvā 1999. gada 17. jūnijā,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Tūkstošgades deklarāciju, ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 2000. gada 8. septembrī,
- ņemot vērā 2002. gada maijā ANO galvenajā mītnē notikušās ANO ārkārtas sesijas par bērniem noslēguma dokumentu “Bērniem piemērota pasaule”,
- ņemot vērā ANO ģenerālsēkretāra pētījumu par vardarbību pret bērniem, ar kuru ANO Ģenerālā asambleja tika iepazīstināta 2006. gada 11. oktobrī,
- ņemot vērā ziņojumu “Bērni un Tūkstošgades attīstības mērķi”, kuru 2007. gada decembrī Apvienoto Nāciju Organizācijai sagatavoja Apvienoto Nāciju Organizācijas Bērnu fonds (UNICEF),
- ņemot vērā ziņojumu “Pasaules bērnu stāvoklis 2008. gadā”, kuru UNICEF publicēja 2007. gada decembrī,
- ņemot vērā 2008. gada Ziņojumu par Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM), kuru 2008. gada augustā publicēja ANO Ekonomisko un Sociālo lietu departaments,
- ņemot vērā Parīzes apņemšanos sargāt bērnus no prettiesiskas savervēšanas vai izmantošanas bruņotajos spēkos vai bruņotās grupās, kā arī Parīzes principus un pamatnostādnes par bērniem, kas saistīti ar bruņotajiem spēkiem vai bruņotām grupām, kurus pieņēma ministri un valstu pārstāvji, kuri bija sapulcējušies Parīzē 2007. gada 5. un 6. februārī,
- ņemot vērā Āfrikas hartu par bērna tiesībām un labklājību, kuru 1990. gadā pieņēma Āfrikas Vienības organizācija (OAU) un kura stājās spēkā 1999. gada 29. novembrī,
- ņemot vērā Kotonū nolīgumu ⁽¹⁾, pārskatītajā redakcijā ⁽²⁾, jo īpaši tā 9. pantu par svarīgākiem elementiem cilvēktiesību, demokrātijas principu un tiesiskuma jomā un labas vadīšanas pamatelementu, un 26. pantu par jauniešu lietām,
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2004. gada 19. februārī Adisabebā pieņemto rezolūciju par bērnu tiesībām un par bērniem kareivjiem ⁽³⁾,
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2008. gada 28. novembrī Portmorsbijā pieņemto rezolūciju par bērnu darba sociālajām sekām un bērnu darba izskaušanas stratēģiju,
- ņemot vērā Lisabonas līgumu, ar kuru groza Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienu dibināšanas līgumu, kas parakstīts Lisabonā 2007. gada 13. decembrī, kā arī Līguma par Eiropas Savienību un Līguma par Eiropas Savienības darbību konsolidētās versijas, it īpaši Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu, kurā noteikts, ka Eiropas Savienība apkaro sociālo atstumtību un diskrimināciju, veicina sociālo taisnīgumu un aizsardzību, sieviešu un vīriešu līdztiesību, paaudžu solidaritāti un bērnu tiesību aizsardzību un ka tā savās attiecībās ar citām pasaules valstīm “veicina mieru, drošību, ilgtspējīgu Zemes attīstību, solidaritāti un savstarpēja cieņu starp tautām, brīvu un godīgu tirdzniecību, nabadzības izskaušanu un cilvēktiesību, īpaši bērnu tiesību, aizsardzību”,

⁽¹⁾ Partnerattiecību nolīgums starp Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, ko parakstīja 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (OV L 317, 15.12.2000, 3. lpp.).

⁽²⁾ OV L 209, 11.8.2005., 27. lpp.

⁽³⁾ OV C 26, 29.1.2004., 17. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju, Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas kopīgo ziņojumu: “Eiropas Konsenss attīstības jomā” ⁽¹⁾ it īpaši prasību par to, lai bērnu tiesības tiktu izvirzītas priekšplānā visos Kopienas attīstības politikas īstenošanas aspektos,
  - ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju, Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas kopīgo ziņojumu “Eiropas konsenss par humāno palīdzību” ⁽²⁾, it īpaši prasību pievērst īpašu uzmanību bērniem un viņu specifisko vajadzību risināšanai,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, it īpaši tās 24. pantu par bērna tiesībām,
  - ņemot vērā rīcības programmu, kas pieņemta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 24. janvāra Lēmumu Nr. 293/2000/EK, ar ko pieņem Kopienas rīcības programmu (programma Daphne) (2000.–2003.) par preventīviem pasākumiem, lai apkarotu vardarbību pret bērniem, jauniešiem un sievietēm ⁽³⁾,
  - ņemot vērā 2007. gada 4. jūnijā Berlīnē Eiropas forumā par bērnu tiesībām pieņemto politisko deklarāciju, kurā atkārtoti uzsvērta vēlēšanās sistemātiski ņemt vērā bērnu tiesības Eiropas Savienības iekšpolitikā un ārpolitikā,
  - ņemot vērā Globālo partneru foruma 2004. gada jūlijā publicēto “Regulējumu bāreņu un neaizsargātu bērnu aizsardzībai, aprūpei un atbalstam pasaulē, kurā pastāv HIV un AIDS”,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2003. gada 3. jūlija rezolūciju par tirdzniecību ar bērniem un bērnu iesaukšanu armijā ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2005. gada 5. jūlija rezolūciju par bērnu izmantošanu jaunattīstības valstīs, īpašu uzmanību pievēršot bērnu darbam ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 16. janvāra rezolūciju “Ceļā uz ES stratēģiju par bērna tiesībām” ⁽⁶⁾,
  - ņemot vērā tā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas, Kultūras un izglītības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0039/2009),
- A. tā kā bērnu tiesību ievērošana ir būtisks faktors viņu individuālo dzīves izredžu, kā arī nabadzības izskaušanas sekmīgai norisei;
- B. tā kā dzimumu lomas, ko sabiedrība piešķir bērniem, nosaka visu viņu turpmāko dzīvi — viņu piekļuvi pārtikai un izglītībai, viņu dalību darba tirgū, viņu stāvokli savstarpējās attiecībās un viņu fizisko un psiholoģisko veselību;
- C. tā kā Bērna tiesību konvencijā noteiktie mērķi vēl lielā mērā nav sasniegti;

⁽¹⁾ OV C 46, 24.2.2006, 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 25, 30.1.2008, 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 34, 9.2.2000., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 74 E, 24.3.2004, 854. lpp.

⁽⁵⁾ OJ C 157 E, 6.7.2006, p. 84.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0012.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- D. tā kā no 2,2 miljardiem pasaules bērnu 1,9 miljardi (86 %) dzīvo jaunattīstības valstīs, bet no bērniem, kuri dzīvo galējā nabadzībā, vairāk nekā 98 % dzīvo jaunattīstības valstīs;
- E. tā kā ik dienas pasaulē mirst vairāk nekā 26 000 bērnu, kas nav sasnieguši piecu gadu vecumu, lielākoties novēršamu iemeslu dēļ, un, saglabājoties pašreizējām tendencēm, neizdosies agrāk par 2045. gadu sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķi saistībā ar bērnu mirstības samazināšanu par divām trešdaļām;
- F. tā kā Pasaules sieviešu konferencē, kas notika Pekinā 1995. gada 4.–15. septembrī, darbības programmas 9. punkts, ir arī atzīts kā pamatprincips visās bērna tiesībām veltītajās starptautiskajās konferencēs iepriekšējā desmitgadē;
- G. tā kā bērnu tiesību aizsardzība kļūs par konkrētu Eiropas Savienības ārpolitikas mērķi, ja Lisabonas līgumu ratificēs visas dalībvalstis;
- H. tā kā Padome Komisijai ir piešķirusi pilnvaras analizēt to, kā pozitīvi stimuli ietekmē tādu preču tirdzniecību, kuras ražotas, neizmantojot bērnu darbu, kā arī izpētīt un ziņot par iespēju ieviest papildu pasākumus saistībā ar tādām precēm, kuras ražotas, izmantojot smagākos bērnu darba veidus;
- I. tā kā bērnu tiesības uz izglītību nav apstrīdamas un ka bērnu darba pakāpeniskas likvidēšanas stratēģijā izglītībai un profesionālajai apmācībai ir svarīga nozīme;
- J. tā kā bērnu komerciālā izmantošana ir rupjš cilvēka cieņas aizskārums un ir pretrunā sociālā taisnīguma principam;
- K. tā kā pircējiem, kas iegādājas preces no jaunattīstības valstīm, ir vislabākās iespējas atklāt un atteikties pirkt tādas preces, kas pilnībā vai daļēji ražotas, izmantojot bērnu darbu, un tādējādi īstenot tiešu un efektīvu ekonomisko spiedienu,
1. atzinīgi vērtē iepriekšminēto Komisijas paziņojumu "Īpaša vieta bērniem ES ārējās darbībās" un papildinošos dienestu darba dokumentus, kā arī Padomes papildu secinājumus kā nozīmīgus soļus virzībā uz ES stratēģiju bērnu tiesību jomā;
  2. atzīst, ka ES institūcijas ir piešķirušas arvien lielāku nozīmi bērnu tiesībām, taču uzsver, ka ir vēl daudz darba, lai politiskās apņemšanās īstenotu praksē, un ka neviens no izstrādātajiem plāniem netiks realizēts, ja šim mērķim nebūs pietiekama finansējuma;
  3. uzsver, ka ir svarīgi sasniegt Tūkstošgades mērķus attiecībā uz centieniem aizsargāt bērnu tiesības, un mudina ES dalībvalstis pildīt apņemšanos, lai nodrošinātu atbilstīgu un prognozējamu finansējumu, izmantojot grafikam piesaistītu budžeta palīdzību, kas domāta, lai sasniegtu 2010. gada kritērijus;
  4. aicina Eiropas Savienību darboties noteikti, lai likvidētu meiteņu visu veidu diskrimināciju (sākot ar ieņemšanu) un piešķirt pietiekamus finanšu resursus, lai apkarotu no tās izrietošo nevienlīdzību;
  5. atzinīgi vērtē četrus vadošos principus, kas noteikti Komisijas rīcības plānā "Par bērnu tiesībām ārējās darbībās", iekļaujot holistisku un saskaņotu uz bērna tiesībām balstītu pieeju;
  6. atzīst, ka uz bērna tiesībām balstīta pieeja pamatojas uz tiem standartiem un principiem, kas noteikti Bērna tiesību konvencijā, un ir vērsta uz to īstenošanu;
  7. aicina Eiropas Kopienu pievienoties Eiropas Cilvēktiesību konvencijai un citām konvencijām, kas attiecas uz bērnu tiesību īstenošanu, adopciju, seksuālo izmantošanu, bērnu darbu, bērnu aizsardzību bruņotos konfliktos un bērnu ļaunprātīgu izmantošanu;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

8. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt Konvencijas par bērna tiesībām un tās protokolu ieviešanu, kā arī pastiprināt palīdzību, kas sniegta trešo valstu tiesisko sistēmu reformām, kas paredzētas bērnu aizsardzībai;
9. uzsver, ka visos bērna tiesību pasākumos jāņem vērā vecāku un ģimenes pamatloma, kā arī to personu, kas pirmām kārtām ir atbildīgi par bērnu vai aprūpē viņu, īpašu uzmanību veltot mātes statusa uzlabošanai;
10. atgādina tomēr, ka savā ģimenē grūtībās nonākuša bērna interesēs var būt bērnu uz kādu laiku no ģimenes šķirt, ja tas ir aizsardzības pasākums, jo īpaši vecāku psiholoģisku, sociālu vai psihiatrisku problēmu, ģimenē notiekošas vardarbības, sliktas izturēšanās un seksuālas izmantošanas gadījumos;
11. uzsver, ka ir steidzami nepieciešams pievērst īpašu uzmanību visneaizsargātākajām un sociāli izslēgtākajām meitenēm un zēniem, tostarp bērniem ar invaliditāti, migrantu bērniem, minoritāšu bērniem, no ģimenes atšķirti bērniem vai bērniem bez pavadības, kā arī bērniem bez vecāku aprūpes;
12. uzsver, ka, lai praksē īstenotu uz bērna tiesībām balstīto pieeju, Eiropas Savienībai ir jāsāk rūpīga bērnu tiesību analīze, vislabāk tad, kad tiek pieņemti vai pārskatīti valstu, reģionālie un tematiskie stratēģiju dokumenti, uz kuru pamata var izvēlēties darbības un programmas, kas paredzētas bērnu jautājumu risināšanai; šajā saistībā aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk vai reizē ar attīstības programmu vidusposma pārskatiem iesniegt Parlamentam ar bērniem saistīto darbību un finanšu piešķirumu apskatu;
13. uzsver, ka bērnu tiesības ir sistemātiski jāiekļauj ES politiskajā dialogā un diskusijās par politiku ar partnervalstīm;
14. aicina Komisiju sagatavot ziņojumu par to, vai spēkā esošajos starptautiskajos nolīgumos starp Eiropas Savienību un trešām valstīm ir iekļauta juridiski saistoša klauzula par bērnu tiesību aizsardzību, ja nē — vai šādu klauzulu nolīgumos varētu iekļaut;
15. uzskata, ka bērnu iesaisti nepieciešams institucionalizēt un piešķirt tai labāku finansējumu partnervalstīs, kā arī ES līmenī;
16. atbalsta pastāvošo jauniešu un bērnu tīklu attīstību, veidojot tos par ilgtspējīgām platformām bērnu iesaistīšanai un uzklaušīšanai, un aicina Komisiju sistemātiski uzaicināt šīs organizācijas piedalīties diskusijās par valstu stratēģijas dokumentiem, kā arī veicināt viņu iesaisti nacionālo plānošanas instrumentu izstrādē;
17. aicina Komisiju palīdzēt partnervalstīm pieņemt bērniem draudzīgu budžetu, īpaši, kad Eiropas Savienība nodrošina budžeta palīdzību, un bērnu jautājumos izstrādāt integrētus, vispusīgus valstu rīcības plānus ar skaidriem kritērijiem, izmērāmiem mērķiem, termiņiem un pārskatīšanas un ziņošanas mehānismiem attiecībā uz bērnu tiesībām;
18. uzstāj, ka Eiropas Savienības vispārējā budžeta atbalstā jāiekļauj finansējums attiecīgo ministriju resursu palielināšanai (piemēram, labklājības, veselības, izglītības un tieslietu ministrijām), lai nodrošinātu atbilstīgas politikas izstrādi un budžeta līdzekļus bērniem paredzētu pakalpojumu ieviešanai;
19. uzsver, ka Eiropas Savienībai savās ārējās darbībās noteikti jāmudina trešo valstu valdības ievērot starptautiskās bērnu tiesību normas, jo īpaši attiecībā uz sociālās labklājības pamatpakalpojumu nodrošināšanu bērniem, piemēram, bezmaksas pārtikas izsniegšanu skolās un mazbērnu novietnēs un piekļuvi veselības aprūpei; vienlaikus uzsver, ka vienāda izglītības pieejamība bērniem bruņotu konfliktu laikā un pēc bruņota konflikta ir būtisks ieguldījums konfliktu novēršanā;
20. atzīmē, ka, neraugoties uz pēdējā laikā notikušajām pozitīvajām pārmaiņām ES līmenī, ES bērnu tiesību iestāžu un personāla resursi joprojām nav pietiekami;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

21. iesaka redzamības un vadības nodrošināšanai bērnu tiesību jomā iecelt ES īpašo pārstāvi;
22. uzskata, ka atbildība par bērnu jautājumiem jāuztic vienai personai katrā Komisijas delegācijā, un aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai visi darbinieki kā galvenajā mītnē, tā arī misijās/ delegācijās saņemtu pietiekamu apmācību un vadošus norādījumus par to, kā iekļaut bērnu tiesības ES ārējās darbībās un organizēt drošu un efektīvu bērnu iesaisti;
23. prasa, lai Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras daudzgadu pamatprogrammā galvenā vieta tiktu ierādīta bērnu tiesību aizsardzībai saskaņā ar ANO Bērnu tiesību konvenciju; uzskata, ka šai aģentūrai jāveido tīkls ar starptautiskām organizācijām, bērnu ombudiem un nevalstiskām organizācijām, lai varētu izmantot šo struktūru uzkrātās zināšanas un pieredzi;
24. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos risināt bērnu tiesību pārkāpšanas gadījumus, piemēram, bērnu darbu, tirdzniecību ar bērniem, bērnu izmantošanu par kareivjiem, bērnu nonākšanu bruņotu konfliktu un jebkāda veida vardarbības pret bērniem ietekmē, tostarp seksuālu izmantošanu un kaitīgus tradicionālus paradumus, taču uzstāj, ka būtu uzmanības centrā jāizvirza uz šo parādību dziļākie cēloņi un uz bērnu tiesību pārkāpumu novēršana;
25. pieprasa Komisijai tās ārējās darbībās un attiecībās ar trešām valstīm iekļaut cīņu ar nesodāmību kā nozīmīgu pasākumu bērnu tiesību pārkāpumu novēršanai;
26. aicina Komisiju un dalībvalstis piešķirt prioritātes statusu valsts bērnu aizsardzības stratēģiju un sistēmu izstrādei partnervalstīs, kas var sniegt bērniem un ģimenēm atbalsta pakalpojumus, pirms bērniem tiek nodarīts kaitējums;
27. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt partnervalstu institucionālās struktūras, arī neatkarīgus tiesībsargus, lai aizsargātu bērnu tiesības un sekmētu to ievērošanu;
28. uzskata, ka ir jācenšas padziļināt arī vecāku un aprūpētāju, kā arī to cilvēku, kas strādā ar bērniem, piemēram, skolotāju un medicīnas darbinieku, izpratni par bērnu tiesībām un to ievērošanu;
29. aicina Padomi un Komisiju iekļaut sadarbības politikā attīstības veicināšanai oficiālu bērna dzimšanas reģistrāciju kā vienas no pamattiesībām un kā nozīmīgu bērna tiesību aizsardzības līdzekli;
30. atzīst, ka aprūpe un izglītība agrā bērnībā, tostarp imunizāciju, audzināšanu, iespēju izmantot bērnu-dārzu un mazbērnu novietni, ir bērna tiesības, un atzīst, ka agrā bērnībā ir nozīmīgs laiks cilvēka attīstībā un slikta pārtika un aprūpes trūkums var izraisīt gan fiziskās, gan intelektuālās attīstības traucējumus;
31. uzsver, ka TAM 2 — vispārējās sākumskolas izglītības — un TAM 3 — dzimumu līdztiesības — sasniegšanai ir izšķiroša nozīme bērnu tiesību pārkāpumu novēršanā;
32. uzsver, ka ir nepieciešama iejaukšanās, kas īpaši domāta meitenēm, lai sniegtu viņām tādas pašas iespējas kā zēniem apmeklēt skolu, saņemt pietiekami daudz pārtikas, paust savu viedokli un piekļūt veselības aprūpei;
33. neatlaidīgi prasa, lai Eiropas Savienība atbalsta programmās un saistībā ar dialogu ar partnervalstīm par īstenojamo politiku, par prioritārām uzskatītu tiesības uz izglītību, jo īpaši meitenēm; uzsver nepieciešamību apkarot joprojām pastāvošo diskrimināciju nelabvēlīgās ģimenēs, kas nevar apmaksāt skolas izdevumus visiem bērniem un nolemj skolā sūtīt zēnus, kaitējot meitenēm;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

34. uzsver, ka izglītības iespējas un programmas jāpielāgo meiteņu vajadzībām, piemēram, līdzās oficiālajām mācību iestādēm piedāvājot alternatīvas izglītības formas vai elastīgu mācību laiku tām meitenēm, kas aprūpē brāļus un māsas;
35. uzsver, ka ieguldījums meiteņu izglītībā ir ieguldījums, kurš ļoti ietekmēs nabadzības izskaušanu, iedzīvotāju skaita pieauguma mazināšanu, zīdaiņu un bērnu mirstības pazemināšanu, nepietiekama uztura problēmas izplatības ierobežošanu, skolu apmeklētības palielināšanu un veselības uzlabošanu;
36. uzsver, ka kvalitatīvai izglītībai būtu jābūt prioritārai, tostarp situācijās, kas saistītas ar konfliktiem un ievainojamību, un atzinīgi vērtē Komisijas plānu savās humānās palīdzības operācijās risināt izglītības jautājumus; uzsver vajadzību pēc tādām darbības pamatnostādņēm, kas stimulētu izglītības jautājumu iekļaušanu visos ES humānās palīdzības posmos atbilstīgi obligātajiem standartiem, ko noteicis Starptautiskais aģentūru tīkls izglītībai ārkārtas situācijās, un aicina ES līmenī nodrošināt pietiekamu finansējumu un darbinieku skaitu, lai īstenotu jauno politisko apņemšanos;
37. uzsver, ka ekonomisko resursu trūkuma dēļ nevienam bērnam nedrīkst liegt pamattiesības uz izglītību, un atkārtoti aicina visas jaunattīstības valstu valdības sagatavot precīzu grafiku, lai nekavējoties atceltu tiešu un netiešu mācību maksu par pamatzglītību, vienlaikus saglabājot augstu izglītības līmeni;
38. uzsver, ka ES attiecībās ar trešām valstīm ārkārtīgi būtiska nozīme ir projektiem, kas paredzēti bērnu sociālo prasmju, iecietības, solidaritātes un atbildīgas attieksmes pret vidi attīstīšanai, jo īpaši klimata pārmaiņu novēršanas kontekstā;
39. atgādina, ka politiskas saistības pieņemt konsekventus politikas lēmumus nabadzības mazināšanas, kvalitatīvas izglītības un cilvēktiesību jomā ir būtiskas, lai mazinātu faktorus, kas mudina izmantot bērnu darbu;
40. aicina Eiropas Kopienu un dalībvalstis nodrošināt lielāku atbalstu iniciatīvām, kas vērstas uz godīgu tirdzniecību un preču marķēšanu un kas mudina uzņēmumus neizmantot bērnu darbu; iesaka stingrāk uzraudzīt atbilstību brīvprātīgiem rīcības kodeksiem attiecībā uz galvenajām darba tiesībām un šajā ziņā nodrošināt Eiropas patērētājiem pārredzamību; uzskata, ka valsts pasūtījuma līgumu slēgšanas tiesību saņemšanai par priekšnosacījumu būtu jānosaka starptautisko normu ievērošana attiecībā uz bērnu darbu;
41. atzinīgi vērtē Padomes iniciatīvu sākt pētījumu par pozitīvu stimulu ietekmi uz tādu ražojumu pārdošanu, kas ražoti, neizmantojot bērnu darbu, un par iespējamiem papildu pasākumiem, tostarp tādiem, kas saistīti ar tirdzniecību; aicina Komisiju informēt Parlamentu par šā pētījuma izstrādi, īstenošanu un rezultātiem;
42. mudina Komisiju ierosināt vienotu metodi Eiropas Savienībā ievesto ražojumu marķēšanai, kas apliecinātu, ka nevienā no to ražošanas ķēdes posmiem nav izmantots bērnu darbs, piemēram, izvietojot uz šo ražojumu iepakojuma norādi "ražots, neizmantojot bērnu darbu", un tādējādi nodrošināt šīs sistēmas atbilstību PTO starptautiskās tirdzniecības noteikumiem;
43. norāda TAM 4 — bērnu mirstības samazināšanu — un TAM 6 — HIV/AIDS, malārijas un citu slimību apkarošanu, un mudina Kopien un citus līdzekļu piešķirējus stiprināt sabiedriskās veselības aprūpes sistēmas, kuras sniedz rentablus dzemdību palīdzības, jaundzimušo aprūpes un bērnu veselības aprūpes pakalpojumus visiem iedzīvotājiem, un iekļaut šajos veselības aprūpes pakalpojumos konkrētu slimību apkarošanai paredzētus pasākumus, piemēram, pretodu tīklus aizsardzībai pret malāriju un pretretrovīrusu medikamentus;
44. pauž nožēlu par tiem faktoriem, kuri traucē ar seksuālās un reproduktīvās veselības tiesībām saistītās politikas īstenošanu, kā rezultātā pieaug negribētās grūtniecības gadījumu un sievietes dzīvībai bīstamo abortu skaits jaunu sieviešu vidū, un mudina ES nemazināt finansējuma līmeni visiem seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumiem, lai varētu sasniegt TAM 5 — māšu veselības uzlabošanu;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

45. atzīmē pārtikas cenu krīzes īpaši negatīvo ietekmi uz bērniem un uzsver vajadzību pēc plašas stratēģijas, kas ļautu palielināt nodrošinātību ar uzturu, ar to saprotot ne tikai piekļuvi atbilstošai pārtikai, bet arī piekļuvi piemērotām mikrouzturvielām, drošam ūdenim, higiēnai un sanitārijai, veselības aprūpei, pienācīgai bērnu aprūpei un veselīgai videi;
46. atzīst Eiropas Savienības iespaidīgo politikas regulējumu, lai risinātu traģisko to bērnu stāvokli, kurus ietekmē bruņoti konflikti, un aicina pastiprināt uzraudzības, informētības uzlabošanas un apmācību mehānismus, lai nodrošinātu, ka šis regulējums tiek pienācīgi īstenots praksē;
47. uzskata, ka visās EDAP misijās jābūt bērnu aizsardzības konsultantam, un uzsver, ka EDAP misiju darbinieku apmācībā jāietver arī bērnu aizsardzības jautājumi;
48. uzsver, ka Eiropas Drošības un aizsardzības politikas (EDAP) misiju atbalstītajās atbrūošanas, demobilizācijas un reintegrācijas (ADR) programmās jāņem vērā bērnu īpašās vajadzības;
49. aicina konfliktu un pēckonfliktu situācijās īpašu uzmanību pievērst mazgadīgu meiteņu māšu vajadzībām, kā arī bēgļiem un valsts iekšienē pārvietotajām meitenēm, ko apdraud izvarošanas un seksuālas vardarbības risks;
50. aicina Komisiju ieguldīt tādās programmās, kuru mērķis ir novērst un reaģēt uz seksuālo vardarbību un dzimumvardarbību pret meitenēm un zēniem, kurās būtu iekļauta iespēja sniegt profilaktisko palīdzību pēc vardarbības akta (PEP), lai novērstu inficēšanos ar HIV, atbalstīt atveseļošanās un sociālās reintegrācijas dienestus un konfidencialus ziņošanas mehānismus;
51. uzsver, ka ES būtu jāatbalsta arī aizspriedumu un diskriminācijas pārvarēšanas pasākumi, jo kopienas bieži atstumj neaizsargātas meitenes un jaunas sievietes — piemēram, tās, kuras ir inficētas ar HIV, kļuvušas par izvarošanas vai seksuālas vardarbības upuriem, kurām pēc izvarošanas piedzimis bērns vai kurām bijis aborts;
52. vērš uzmanību uz to bērnu īpaši grūto stāvokli, kuri inficēti ar HIV un slimo ar AIDS, kā arī to, kuri kļuvuši par bāreņiem AIDS rezultātā; jo īpaši nosoda vardarbību pret sievietēm un meitenēm, kas balstīta uz ticību, ka seksuālas attiecības ar jaunavu var izārstēt no AIDS, un neatlaidīgi prasa organizēt vietējas informācijas kampaņas, lai kļiedētu šo kļūdaino ticējumu un tādējādi vairāk jo īpaši aizstāvētu meitenes;
53. uzstāj, ka jāievēro ANO Konvencija par migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību, lai nodrošinātu bērnu tiesības migrējošajās ģimenēs;
54. aicina ES patvēruma un migrācijas tematiskajā programmā, kas ir daļa no Attīstības sadarbības instrumenta, iekļaut atbalstu īpaši neaizsargātām grupām, piemēram, migrantu bērniem un bērniem, kas dzīvo nabadzībā;
55. aicina Eiropas Savienību tās ārējās darbībās veltīt īpašu vērību to bērnu stāvoklim, kuri saskaras ar diskrimināciju, ieskaitot bērnus, kuri nonākuši konfliktā ar likumu, un bērnus, kam atņemta brīvība un kas ievietoti slēgtās iestādēs; uzsver, ka bērniem jābūt vieglāk pieejamai tiesiskajai un specializētajai palīdzībai un ka visā tiesas procesa gaitā jāņem vērā viņu vecums, izmantojot īpašus aizsardzības pasākumus;
56. aicina Padomi un Komisiju, apspriežot ar trešām valstīm rīcības plānus tieslietu un iekšlietu jautājumos, pievērsties nepilngadīgo tiesībām, ņemot vērā ne vien attiecīgo starptautisko un reģionālo normu ratificēšanu, bet arī to efektīvu īstenošanu;
57. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt politikas saskaņotību attiecībā uz bērniem, iekļaujot bērnu tiesību ņemšanu vērā citās nozīmīgās politikas jomās, piemēram, tajās, kas saistītas ar drošību, klimata pārmaiņām, migrāciju un atbalsta efektivitāti;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

58. aicina veikt ietekmes uz bērnu tiesībām konsekventu izvērtējumu pirms ikviena tāda ES politikas virziena pieņemšanas, kas var ietekmēt bērnus trešās valstīs, kā arī veikt šo politikas virzienu turpmāko izvērtēšanu; uzsver, ka bērni būtu jāuzskata par atsevišķu un atšķirīgu grupu, jo ietekme uz bērniem atšķiras no ietekmes uz pieaugušajiem;
59. atzinīgi vērtē iepriekšminētajos Padomes secinājumos izklāstīto iniciatīvu precīzāk saskaņot un uzlabot darba dalīšanu bērnu tiesību jomā, detalizēti izstrādājot pašreizējo Komisijas un dalībvalstu politiku un darbību izmēģinājuma valstīs;
60. pauž bažas par to, ka izmēģinājuma valstis joprojām nav izraudzītas, un aicina dalībvalstis cieši sadarboties ar Komisiju, lai panāktu drīzu šī uzdevuma izpildi;
61. aicina Komisiju izstrādāt procedūras, kritērijus un rādītājus, lai nodrošinātu, ka bērnu tiesību izvirzīšana priekšplānā nepazūd no darba kārtības, un piekrist Komisijas uzskatam, ka līdztekus bērnu tiesību "izvirzīšanai priekšplānā" nepieciešami arī specifiski pasākumi saistībā ar ģeogrāfiskajiem fondiem un Eiropas Attīstības fondu tajās nozarēs, iespējams, nozarēs, kas nav galvenās;
62. uzskata, ka Parlaments varētu būt saskaņotāka un sistemātiskāka nozīme ES saistību pārraudzībā, ko tā uzņēmusies attiecībā uz bērniem, izmantojot, piemēram, Gada pārskatu par cilvēktiesībām;
63. ierosina parlamentārajām asamblejām (ĀKK-ES APA, Eurolat, Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārajai asamblejai) uzaicināt uz savām sanāksmēm uzņēmajas valsts bērnu organizācijas un atzinīgi vērtē starpreģionu jaunatnes forumu, piemēram, ES un Āfrikas jaunatnes platformas, izveidi;
64. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram un ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem.

Direktīvas 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Eiropas Kopienā, piemērošana

P6_TA(2009)0061

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Direktīvas 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Eiropas Kopienā, piemērošanu (2008/2246(INI))

(2010/C 76 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 136. līdz 145. pantu,
- ņemot vērā valstu vadītāju 1989. gada 9. decembra paziņojumu par Kopienas Hartu par strādājošo sociālajām pamattiesībām un īpaši tās 17. un 18. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes pieņemto un 1996. gadā pārskatīto Eiropas Sociālo hartu un īpaši tās 21. pantu,
- ņemot vērā Nicā 2000. gada 7. decembrī pieņemto un 2007. gada decembrī Eiropas Parlamentā 27 dalībvalstu valsts un valdības vadītāju oficiāli parakstīto Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un īpaši tās 27. pantu,